

16 prioriteiten voor Stad en OCMW Ronse

Armoedebestrijding als topprioriteit!

Gezamenlijke prioriteitennota
lokale verkiezingen
14 oktober 2018

INHOUDSTAFEL

Inleiding.....	4
Armoedebestrijding: nood aan een krachtdadig lokaal armoedebeleid	6
Recht op goede hulpverlening	8
Recht op goede gezondheidszorg	12
Recht op betaalbare en goede woningen	14
Recht op werk	19
Recht op gelijke onderwijskansen.....	22
Recht op een goede buurt om in te leven.....	25
Recht op vrije tijd, cultuur en sport	28
Recht op mobiliteit.....	30

MAATSCHAPPELIJK KWETSBARE GROEPEN MENGEN ZICH IN HET LOKALE VERKIEZINGSDEBAT

Voldoende inkomen, een dak boven het hoofd, de energiefactuur, dokterskosten, de dienstverlening van het OCMW, gelijke onderwijskansen voor de kinderen, redelijke toegangsprijzen voor cultuurevenementen, taallessen voor anderstaligen... Dat zijn de bekommernissen en noden van mensen en gezinnen die het moeilijk hebben in onze stad.

STEM VAN MAATSCHAPPELIJK KWETSBARE MENSEN

In verkiezingscampagnes verdwijnen sociale thema's makkelijk naar de achtergrond. De thema's waar mensen in moeilijkheden echt van wakker liggen, zijn soms ver te zoeken in de verkiezingsprogramma's.

De campagne 'IEDERS STEM TELT' doet daar iets aan en geeft mensen in maatschappelijk kwetsbare posities een megafoon. Doelgroepen van Samenlevingsopbouw en partnerorganisaties mengen zich de komende maanden actief in het verkiezingsdebat. Zij schuiven beleidsprioriteiten naar voor die ze op de politieke agenda willen van de komende legislatuur. Ook lokale besturen hebben sleutels in handen voor verbeteringen in het dagelijkse leven van mensen en gezinnen die kampen met achterstelling en uitsluiting.

PRIORITEITENNOTA VOOR RONSE

In Ronse werden vanuit verschillende organisaties gesprekken met maatschappelijk kwetsbare Ronsenaars georganiseerd. Elk van hen heeft zijn/haar mening gegeven over wat nodig is om menswaardig te leven en hoe lokale besturen hier kunnen aan bijdragen. In totaal werden een 250-tal personen bevestigd. De resultaten hiervan zijn verzameld, gewikt, gewogen en gebundeld in een prioriteitennota op maat van Ronse.

DE 17 ONDERTEKENAARS VAN DE PRIORITEITENNOTA

De campagne en de prioriteitennota van 'Ieders Stem Telt' wordt gedragen door de volgende organisaties:

- Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen
- Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Zuid-Oost Vlaanderen
- Vereniging waar armen het woord nemen 'De Vrolijke Kring' vzw
- Beweging.net Zuid-Oost Vlaanderen
- Kind en Preventie
- Leerpunt Centrum Basiseducatie Zuid-Oost-Vlaanderen
- ATD Vierde Wereld Ronse
- Fiola VZW
- Katholieke Vereniging Gehandicapten
- Vrij CLB Zuid-Oost Vlaanderen
- Huurdersbond Oost-Vlaanderen vzw
- Femma Ronse
- Groep INTRO vzw
- Huis van de Mens Ronse
- VZW Amon
- VZW Auxilior 2000
- LEJO Ronse

IN DIALOOG MET LOKALE POLITICI

In februari en maart worden er in Ronse gesprekken met lokale beleidsmakers gevoerd om de prioriteiten van maatschappelijk kwetsbare groepen op de politieke agenda te krijgen. Aan de lokale politieke partijen de vraag om kleur te bekennen! Hoe kan/wil een partij de beleidsaanbevelingen vertalen in concrete engagementen?

ONLINE TOOL

Begin september lanceert de sector Samenlevingsopbouw een online tool. Via deze app kan iedereen ervaren wat 'leven in armoede' betekent en wat de consequenties zijn van beleidskeuzes op diverse levensdomeinen. De tool bevat ook de lokale partijstandpunten hierover. Ons doel is het brede publiek ertoe te bewegen om met aandacht voor sociale thema's te stemmen.

SAMEN AAN DE SLAG MET HET BELEID

Na 14 oktober 2018 begint het echte politieke werk: met 'Ieders Stem Telt' zullen we lokale beleidsmakers aanporren tot kordaat sociaal beleid. Want lokale besturen kunnen écht wel het dagelijks leven verbeteren voor mensen en gezinnen die het moeilijk hebben in Ronse.

MEER INFORMATIE:

Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen vzw
Geertje Franssen

Spinstersstraat 36 | 9600 Ronse

055 30 53 66

0491 344 116

geertje.franssen@samenlevingsopbouw.be

Armoedebestrijding: nood aan een krachtadig lokaal armoedebeleid

WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

De armoede in ons land is nog steeds erg hoog. Een beperkte greep uit de cijfers:

- *15,5% van de Belgische bevolking leeft in armoede (in Vlaanderen is dat 10,5%).¹*
- *Wanneer we inzoomen op de armoederisicograad van de Belgische kinderen, stellen we vast dat dit cijfer oploopt tot 17,8%.*
- *Het leefloon voor een alleenstaande bedraagt momenteel 867 euro. De Europese armoedegrens - vastgelegd op 60 procent van het mediaaninkomen - ligt volgens een recente berekening op 1.115 euro.*
- *In 2016 deden 143.287 personen een beroep op één van de negen voedselbanken. Dit is een stijging van 17,3 % tegenover 2013².*

Wie armoede bestempelt als een marginaal fenomeen heeft het verkeerd voor. Armoede is doorgedrongen tot grote lagen van onze samenleving. Zelfs een job geeft niet altijd de nodige bescherming tegen armoede.

Ook in Ronse laat de problematiek van armoede zich voelen. Meer nog, de armoede in Ronse is één van de hoogste van heel Oost-Vlaanderen.

- *22,8% van de kinderen in Ronse, of bijna 1 op 4 van de kinderen, werden in 2016 geboren in een kansarm gezin³. Hiermee komt Ronse op de eerste plaats in Oost-Vlaanderen (zelfs hoger dan Gent met 21,66% geboorten in kansarme gezinnen). Jaar na jaar stijgt dit aantal.*

1 Cijfers [EU-SILC enquête 2016](#)

2 Cijfers [Belgische Federatie van Voedselbanken](#)

3 Cijfers Sociale Planning Provincie Oost-Vlaanderen

Armoede is echter niet enkel een kwestie van inkomen. Armoede is vooral een verstrikkend web van sociale uitsluitingen op verschillende levensdomeinen die sterk met elkaar verweven zijn, zoals onderwijs, werk, vrijetijdsbesteding, huisvesting, gezondheid,...

Armoedebestrijding moet dan ook gericht zijn op al deze levensdomeinen, zodat iedereen ten volle kan genieten van alle sociale grondrechten.

Op Europees, federaal en Vlaams niveau worden plannen voor armoedebestrijding opgemaakt, met concrete vooropgestelde resultaten en bijhorende indicatoren.

Ook de lokale besturen en OCMW's kunnen en moeten hierin hun rol opnemen en van een krachtig armoedebeleid een topprioriteit maken.

Door de afschaffing van sectorgebonden Vlaamse subsidies voor lokaal beleid komen de middelen voor bepaalde beleidsdomeinen⁴ in gedrang. Het is daarom belangrijk dat er budget vrijgemaakt wordt om lokaal sociaal beleid uit te voeren en te organiseren. Ook bij de integratie van gemeente en OCMW is het belangrijk dat de huidige kerntaken van het sociale beleid gegarandeerd blijven door als lokaal bestuur een maximale toegang tot de **sociale grondrechten** voor iedereen te verzekeren. Naast inhoud is voldoende budget een noodzakelijke randvoorwaarde om deze kerntaken uit te voeren.

ONZE OVERKOEPELENDE VOORSTELLEN

Er wordt voor de stad Ronse, in het begin van de nieuwe bestuursperiode, een **armoedeplan** opgesteld, met concrete en becijferde voorstellen waarvoor een duidelijk tijdspad wordt uitgetekend. Dit plan staat niet op zichzelf maar overkoepelt alle bevoegdheden (OCMW, Stad, ...) en alle thema's (wonen, onderwijs, arbeid, mensen zonder wettig verblijf,...).

De stad Ronse en het OCMW ontwikkelen een **armoedebaarometer** waardoor de toestand van armoede over verschillende levensdomeinen in Ronse in kaart wordt gebracht en gemonitord kan worden.

Maatschappelijk kwetsbare groepen, armoedeverenigingen en middenveldorganisaties worden uitvoerig **betrokken** bij de planning, uitvoering en evaluatie van dit armoedeplan en de armoedebaarometer.

In deze prioriteitennota vind je 16 prioritaire beleidsvoorstellen die, wat ons betreft, integraal deel uitmaken van het lokaal armoedeplan van Ronse. Uiteraard kunnen ook alle extra voorstellen die we opnemen in dit rapport, inspiratie bieden om het armoedeplan van Ronse vorm te geven.

⁴ Cultuur, sport, jeugd, integratie, strijd tegen kinderarmoede, flankerend onderwijsbeleid, ontwikkelingsamenwerking.

1. Recht op goede hulpverlening

WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

In onze grondwet staat ingeschreven dat elke persoon recht heeft op maatschappelijke dienstverlening zodat iedereen de mogelijkheid heeft een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Onderzoek toont aan dat heel wat rechthebbenden niet de maatschappelijke dienstverlening krijgen waarop ze recht hebben. Ze bevinden zich bijgevolg in een situatie van onderbescherming. Dit betekent dat ze recht hebben op maatschappelijke dienstverlening, maar dat ze die vanwege informatieve, administratieve, situationele, gevoelsmatige,... redenen niet ontvangen. Eénpersoonshuishoudens, personen die op het platteland wonen, zelfstandigen en lager opgeleiden lopen een hoger risico op onderbescherming.

Het Sociaal Huis vormt het eerste aanspreekpunt voor Ronsenaars in nood. Door de centralisering van het hulpverleningsaanbod in één gebouw, kan het Sociaal Huis zich profileren als de basisplek voor alle inwoners met hulpvragen. De voorbije periode zette het Sociaal Huis in op een betere bekendmaking en een laagdrempelig onthaal, maar toch merken we dat voor vele groepen de drempel nog steeds te hoog is.

We merken een terugval van begeleiding bij nulde en eerstelijnswork. Wegens budgettaire besparing en daarbij horende verhoogde werkdruk, maken diensten (niet van harte) de keuze om terug te vallen op hun basistaken. Deze evolutie zet het recht op maatschappelijke dienstverlening verder onder druk. Wie vaak na lang zoeken en twijfel de stap zet naar hulp, vindt vaak een beperkt antwoord op zijn/haar nood waardoor het gevoel van 'niet te worden gehoord' wordt versterkt.

De meeste vervangingsinkomens – zowel in de sociale zekerheid (bv. werkloosheidsuitkering) als vanuit sociale bijstand (bv. leefloon) – zijn te laag om de eindjes aan elkaar te knopen. Ze blijven ook onder de Europese armoedegrens (die bepaald wordt op 60% van het mediaan inkomen van het land). Mensen kunnen hiermee niet de noodzakelijke kosten voor het levensonderhoud betalen. Voor noodzakelijke uitgaven zoals schoolkosten, energie en huur, moeten vaak schulden worden aangegaan. En kosten die minder dringend zijn zoals voor gezondheid, hygiëne en soms zelfs verwarming, worden uitgesteld, met vaak een verslechtering van de situatie tot gevolg.

PRIORITAIRE VOORSTELLEN

1. De Stad voorziet **meer middelen en personeel voor het OCMW** en bewaakt dat alle middelen door het OCMW ten volle worden benut.
2. De stad Ronse voorziet een **sociale douche en sociaal wassalon** op een centrale en laagdrempelige plaats.

CONCREET

Prioriteit 1: De Stad voorziet meer middelen en personeel voor het OCMW en bewaakt dat alle middelen door het OCMW ten volle worden benut.

In het jaarverslag van 2015 van het OCMW lezen we: “Voorafgaand werd een QuickScan van de organisatie van het Sociaal Huis uitgevoerd door CCConsult inzake efficiëntie en personeelsinzet, waaruit blijkt dat globaal een onderbezetting van de personeelsinzet werd vastgesteld om de taken op een behoorlijke kwalitatieve manier te volbrengen.”

Door extra te investeren in het Sociaal Huis, kunnen onderstaande voorstellen worden gerealiseerd zodat nog meer tegemoet wordt gekomen aan een beschikbaar, bereikbaar en begrijpbaar Sociaal Huis:

- Het Sociaal Huis voert toegankelijke openingsuren in voor mensen die overdag werken, waardoor ze ook 's avonds en/of op zaterdag een afspraak kunnen krijgen. Een mogelijkheid is dat het Sociaal Huis een zitmoment heeft op de zaterdagen dat ook het stadhuis open is (om de twee weken, op 1ste en 3de zaterdag van de maand).
- De huidige dienstverlening van het Sociaal Huis is in verschillende cellen opgedeeld (bv. cel wonen, cel schuldhulpverlening, cel arbeid,...). Door deze opdeling kunnen maatschappelijk werkers zich in een specifiek thema specialiseren wat de dienstverlening zeker ten goede komt. Een valkuil van de huidige opsplitsing is dat mensen het gevoel hebben voor elke vraag een andere maatschappelijk werker te moeten aanspreken en zo het overzicht dreigen te verliezen. Heel wat problemen zijn met elkaar verweven en vragen een integrale aanpak. Het is daarom belangrijk dat één sociaal werker het overzicht bewaart en contactpersoon blijft voor de cliënt doorheen het hele proces. Een mogelijkheid kan ook zijn dat de nodige tijd wordt voorzien om regelmatig een bespreking te doen met de verschillende sociaal werkers die rond één cliënt aan de slag zijn.
- De Stad en het Sociaal Huis maken alle rechten en premies bij rechthebbenden en bij hulpverleners (doorverwijzers) proactief bekend. Ze kunnen dit bv. doen door een brief te sturen naar iedereen die recht heeft op (een) bepaalde premie(s) zoals dit nu al gebeurt bij de bekendmaking van de stookoliepremie of bij mensen die hun pensioenleeftijd naderen. Andere premies die beter bekend kunnen worden gemaakt, zijn o.a. de minimale levering aardgas voor mensen met een budgetmeter aardgas, de huursubsidie voor mensen die moeten verhuizen omdat hun woning ongeschikt of onbewoonbaar is, enzovoort. Ook naar doorverwijzers kan er regelmatig een overzicht worden bezorgd van mogelijke rechten en premies waar hun cliënten beroep op zouden kunnen doen. Naast proactieve bekendmaking kan de Stad en het OCMW ook bekijken welke premies zij automatisch kunnen toekennen (bv. het OCMW stuurt automatisch de papieren voor een studietoelage op voor ouders die hiervoor in aanmerking komen, bv. als het OCMW een inkomensonderzoek voert waaruit blijkt dat de cliënt recht heeft op verhoogde tegemoetkoming, kan de sociaal werker dit automatisch doorspelen aan de mutualiteit).

Prioriteit 2: De stad Ronse voorziet een sociale douche en sociaal wassalon op een centrale en laagdrempelige plaats.

De nood aan een openbare douche en wassalon met sociale tarieven bleek heel sterk uit onze bevraging bij kwetsbare groepen. Momenteel maken mensen die niet beschikken over een eigen douche vaak noodgedwongen gebruik van de douches van het stedelijk zwembad. Ook blijken de tarieven van de wassalons voor een toenemend aantal mensen die van een vervangingsinkomen moeten leven te hoog. Dit leidt in de praktijk noodgedwongen tot uitstelgedrag. Basishygiëne zou voor iedereen toegankelijk en betaalbaar moeten zijn zodat iedereen een menswaardig leven kan leiden.

In het Lokaal Dienstencentrum voorziet de Stad reeds een openbare doucheruimte. Dit aanbod wordt echter te weinig bekendgemaakt. Ook de stap naar het LDC, zo blijkt uit de bevraging, is groot door tal van drempels (bv. je moet eerst een afspraak maken om te kunnen douchen).

Daarnaast is er ook nood aan een sociaal wassalon waar je aan sociaal tarief je kleren kan wassen. Idealiter zijn de sociale douche en wassalon op dezelfde locatie gelegen, dit komt de bereikbaarheid en bekendmaking enkel ten goede.

Een mogelijkheid is om de sociale douche en wassalon te linken aan de sociale kruidenier Kaboes. Dit is reeds een gekende ontmoetingsplek voor kwetsbare groepen waardoor de stap er naar toe kleiner is. Een koppeling tussen beide initiatieven is dan makkelijk te organiseren (mensen die recht hebben op de sociale kruidenier, hebben dan ook recht op de douche/het wassalon) Dit maakt het administratief eenvoudig en duidelijk.

Indien het organiseren van een sociaal wassalon binnen de werking van Kaboes moeilijk is, kan bijvoorbeeld ook worden beslist om via de sociale kruidenier jetons voor de verschillende bestaande private wassalons in Ronse aan sociaal tarief te verkopen.

EXTRA VOORSTELLEN

1. De Stad zorgt voor een **uitbreiding van de crisisopvang** in Ronse. Op dit moment beschikt de Stad en het OCMW over 6 doorgangswoningen. We pleiten er voor om dit aantal nog uit te breiden en ook woningen te voorzien voor grote gezinnen. Daarnaast zijn we voorstander om deze **doorgangswoningen onder te brengen in een intergemeentelijk crisisopvangnetwerk**. Ronse kan dit doen door zich aan te sluiten bij het bestaande crisisopvangnetwerk in Zuid-Oost Vlaanderen of door zelf een nieuw opvangnetwerk uit te bouwen met buurgemeenten. Door samen te werken met andere gemeenten vergroot je het aantal crisiswoningen waar mensen van Ronse gebruik van kunnen maken (maar waarbij we toch vragen om gezinnen met kinderen zoveel mogelijk in Ronse zelf op te vangen). Zo beschikt het opvangnetwerk van Zuid-Oost Vlaanderen (dat is een samenwerking van de OCMW's binnen de Lokale Politiezone Vlaamse Ardennen en Brakel/Zwalm/Horebeke) over 12 crisiswoningen. Deze crisiswoningen maken tijdelijke opvang mogelijk voor personen met een acuut woonprobleem. De begeleiding die bij de crisiswoning hoort, wordt opgenomen door het CAW en richt zich specifiek op het zoeken van een andere woning, of indien nodig, het zoeken naar gespecialiseerde opvang. Voor het gebruik van een crisiswoning wordt door alle OCMW's een vast bedrag per dag aangerekend.

2. Stad en OCMW zetten in op **duidelijke taal in hun communicatie**. Indien gewenst kan Leerpunt de Stad en het OCMW helpen om folders, brieven, de website, ... na te lezen en te herschrijven in begrijpelijke taal op maat van kwetsbare groepen. De website van de Stad maakt het aanbod van externe diensten beter bekend (bv. van de Huurdersbond, armoedeverenigingen, verenigingen voor mensen met een beperking,...). Er komt **meer aandacht voor anderstaligen** bij de verschillende diensten van Stad en OCMW. Daarbij pleiten we er voor om meer gebruik te maken van tolkdiensten (dit betekent dat er voldoende middelen moeten voorzien worden door Stad en OCMW om hiervan gebruik te maken).

3. De medewerkers van het Sociaal Huis **sporen (pro)actief mensen op** die recht hebben op sociale ondersteuning en hulpverlening via **vindplaatsgerichte zitdagen in aandachtsbuurten**. Dit kan door het organiseren van zitmomenten op plaatsen waar veel kwetsbare groepen komen zoals in de basiswerking Den Botaniek, tijdens de openingsmomenten van de sociale kruidenier Kaboes en het Huis van het Kind of door af en toe aanwezig te zijn in armoedevereniging De Vrolijke Kring, op scholen, in moskeeën,...

Om een vlotte hulpverlening te kunnen garanderen, is het belangrijk dat de medewerkers tijdens de zitmomenten toegang hebben tot internet en indien nodig de nodige attesten of papieren kunnen printen.

4. Bij **de opmaak van een GPMI** (geïndividualiseerd project voor maatschappelijk integratie) beschikken de medewerkers van het Sociaal Huis over **voldoende tijd om kennis** te nemen van de situatie van de aanvrager. Daarnaast moet **de aanvrager ook voldoende ondersteuning krijgen om de bedoeling van het GPMI goed te begrijpen** en te kunnen nadenken over welke kansen hij dankzij het GPMI kan hebben om zijn toekomst te verbeteren. Het is de bedoeling dat het GPMI toekomstkansen verhoogt. Het is belangrijk om dit breed in te vullen en de nadruk op het verhogen van de competenties te leggen. Gaande van basiseducatie of computerles volgen tot opleiding voor een vak of het halen van het rijbewijs, maar ook de schulden wegwerken, psychologische ondersteuning en taalonderwijs.

De wetgeving rond het GPMI is duidelijk. Als gemeenschapdienst wordt opgenomen in het contract kan dit enkel op vrijwillige basis. Internationaal onderzoek rond activering toont aan dat verplichten zinloos is. We pleiten om geld, tijd en middelen te voorzien om mensen te begeleiden naar volwaardig werk. Samen met de cliënt wordt bekeken wat belangrijk is om de kansen op een job te bekomen en te verhogen. Op de arbeidsmarkt zijn er weinig jobs voor mensen zonder secundair diploma. Daarom moet het OCMW en het stadsbestuur ervoor waken dat jobs voor deze doelgroep niet verloren gaan.

5. Het OCMW biedt **aan meer dak- en thuislozen een referentieadres** aan. Het hebben van een domicilieadres is voor dak- en thuislozen cruciaal om hun uitkeringen te kunnen behouden en administratief in orde te blijven. We stellen echter vast dat het OCMW van Ronse niet snel een referentieadres toekent. Het is echter een belangrijke sleutel om uit de dak- en thuisloosheid te geraken.

6. De Stad en OCMW waken er over dat **elke dienst blijft beschikken over een fysiek loket**. We zien dat meer en meer hulp- en dienstverlening via digitale weg verloopt. Mensen in maatschappelijk kwetsbare posities hebben echter niet altijd toegang tot digitale media of bezitten niet de vaardigheden om die te gebruiken.

7. De stad Ronse zorgt voor **een menswaardige opvang van een groeiende groep mensen zonder wettig verblijf**. Wij pleiten er voor dat zij – zeker in de winter- ook terecht kunnen in de doorgangswoningen van het OCMW. Per jaar gaat dit over maximum een 5-tal personen.

8. De Stad doet er alles aan zodat het **'Contactpunt Nederlands' van het Agentschap Inburgering en Integratie in Ronse voldoende openingsmomenten behoudt**⁵ zodat **taalscreenings vlot en tijdig kunnen verlopen**.

⁵ Eind januari deelde het Agentschap Integratie en Inburgering mee dat ze hun contactpunt in Ronse zouden sluiten. Ondertussen liet men weten dat het Contactpunt Nederlands toch open kan blijven, al is het nog niet zeker of het aantal openingsmomenten in vergelijking met vroeger zal behouden kunnen blijven. Dit punt komt niet uit de bevraging van de doelgroep maar wordt als belangrijke prioriteit voor alle partners toch opgenomen.

2. Recht op goede gezondheidszorg

WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

Mensen in armoede hebben gemiddeld te maken met een slechtere gezondheid, een lagere levensverwachting en stellen gezondheidszorgen ook vaker dan anderen uit. Door een slechte leef- en werkomgeving worden ze vaker ziek. Vanwege hun financiële zorgen en andere besommeringen is gezondheidszorg voor hen vaak geen prioriteit. Een dak boven het hoofd, een job en eten op de plank gaan vaak vóór op de uitgaven voor de eigen gezondheidszorg. De betaalbaarheid van de zorg is en blijft een knelpunt voor wie in armoede leeft. De gezondheidskosten souperen immers een grote hap uit het huishoudbudget op.

- *Een hoogopgeleide man van 25 heeft nog 46 gezonde levensjaren voor de boeg terwijl een laagopgeleide man dan nog maar 28 gezonde jaren in het verschiet heeft. Laagopgeleide vrouwen sterven 6 jaar vroeger, bij mannen is dat verschil zelfs 8 jaar.⁶*
- *1 op de 5 mensen met een laag inkomen stelt een doktersbezoek uit omwille van financiële redenen. Het aantal mensen dat medische zorg heeft moeten uit- of afstellen om financiële redenen is verviervoudigd tussen 2008 en 2015.*
- *72 procent van de personen die een beroep doen op een OCMW of op een CAW voelt zich psychisch niet goed.⁷*

Ook in Ronse zien we dat de drempels tot de gezondheidszorg groot zijn:

- *6120 Ronsenaren hebben recht op het voorkeurstarief in de ziekteverzekering.*
- *In 2010 werd 23 keer een tussenkomst verleend door het OCMW bij verblijf in een ziekenhuis. Het gaat hierbij uitsluitend om mensen die reeds de stap naar het OCMW hebben gezet.*
- *In 2016 was de totale dekkinggraad voor Ronse 53,9% voor het bevolkingsonderzoek dikkedarmkanker. Dit betekent dat 46,1% van de mannen en vrouwen in de doelgroep zich niet preventief laat onderzoeken. De totale dekkinggraad in 2016 voor Oost-Vlaanderen was 65,3% en voor het Vlaams Gewest 65,6%.⁸*

De cijfers bevestigen de sociale ongelijkheid inzake gezondheid: 'arm maakt ziek en ziek maakt arm'. Ondanks inspanningen die worden geleverd op Vlaams en federaal niveau om de toegankelijkheid van de gezondheidszorg te bevorderen (o.a. de maximumfactuur, derdebetalersregeling, verhoogde tegemoetkoming van de mutualiteiten...) blijven er nog heel wat drempels bestaan. Een meer proactieve inzet naar en/of meer gerichte ondersteuning en begeleiding in Ronse van kwetsbare doelgroepen in het kader van toegankelijkheid van gezondheidszorgen is hoe dan ook noodzakelijk om mensen in armoede over de drempels heen te helpen.

PRIORITAIRE VOORSTELLEN

3. De stad Ronse faciliteert de opstart van een laagdrempelig (wijk)gezondheidscentrum.

4. De Stad neemt initiatief om de werkgroep 'Zorg en Gezondheid' opnieuw actief te maken en neemt hier een trekkende rol in.

⁶ Strategische Adviesraad voor het Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid, persbericht 26 januari 2018

⁷ <http://www.geestelijkgezondvlaanderen.be/feiten-cijfers>

⁸ <https://bevolkingsonderzoek.incijfers.be/>

CONCREET

Prioriteit 3: De stad Ronse faciliteert de opstart van een laagdrempelig (wijk)gezondheidscentrum.

In het kader van ziektepreventie en gezondheidspromotie staat de huisarts als eerstelijnsarts in de frontlinie. Binnen een lokaal gezondheidsbeleid heeft de huisarts een centrale rol. Toch blijkt de drempel naar de huisartsenpraktijk voor kwetsbare groepen vaak nog te hoog.

Voor een aanzienlijke groep maatschappelijk kwetsbare Ronsenaars voor wie de drempel tot de klassieke huisartsenpraktijk nog steeds te hoog blijkt, kan een wijkgezondheidscentrum een oplossing bieden. Dit zowel op het vlak van toegankelijkheid, preventie en socio-emotionele begeleiding.

Het faciliteren van de opstart van een wijkgezondheidscentrum kan mee zorgen voor het dichteren van de gezondheidskloof. Een wijkgezondheidscentrum heeft immers een specifieke aanpak (w.o. multidisciplinaire benadering van de patiënt, integrale zorgverlening, begeleiding door maatschappelijk werker, individuele en groepsmatige ziektepreventie,...) en laagdrempeligheid (toepassing forfaitair betalingssysteem, buurtgerichte benadering, extra aandacht voor mensen die noodzakelijke gezondheidszorg blijven uitstellen, ...). Wijkgezondheidscentra zijn niet enkel financieel voordelig voor de patiënt — ze werken immers in een systeem van forfaitaire betaling met kosteloze raadpleging — maar ook voor de overheid. Uit onderzoek blijkt immers dat deze patiënten minder beroep doen op gespecialiseerde zorg en minder dure geneesmiddelen innemen.⁹

Daarom vragen we dat het stadsbestuur de opstart van een wijkgezondheidscentrum faciliteert. Nu minister De Block de budgetten voor wijkgezondheidscentra niet langer bevriest, ligt de weg voor nieuwe initiatieven open.

Prioriteit 4: De Stad neemt initiatief om de werkgroep 'Zorg en gezondheid' opnieuw actief te maken en neemt hier een trekkende rol in.

Stad Ronse noemt zich trots 'Gezonde Gemeente'. Wil ze dit voor alle Ronsenaars ook in de praktijk realiseren, dan moeten er extra inspanningen geleverd worden. Daarom vragen we dat de Stad de werkgroep 'Zorg en Gezondheid', die omschreven staat in de statuten onder de stedelijke adviesraad voor welzijn maar niet meer actief is, opnieuw trekt. In deze werkgroep kunnen verschillende diensten en organisaties in kaart brengen hoe ze de gezondheid van de Ronsenaars — met specifieke aandacht voor kwetsbare groepen — kunnen verbeteren. Vanuit dit platform kunnen dan acties opgezet worden om de toegankelijkheid van de gezondheidszorg voor maatschappelijk kwetsbare groepen te verhogen (bv. meer bekendmaking van de derdebetalersregeling bij patiënten en artsen, vormingen aan gezondheidswerkers rond het omgaan met kwetsbare groepen,...).

⁹ De Standaard, 23 januari 2017

3. Recht op betaalbare en goede woningen

WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

Iedereen heeft het recht om menswaardig te wonen. Toch blijkt dat velen het hoe langer hoe moeilijker krijgen om dit recht op wonen volwaardig in te lossen. Het aandeel van het beschikbare gezinsbudget dat noodgedwongen aan huisvesting dient te worden uitgegeven, stijgt jaar na jaar. Werk hebben biedt bovendien niet langer de garantie om een deftige woning te kunnen huren of verwerven.

- *De vraag naar een sociale woning blijft stijgen: 137.177 Vlamingen staan op een wachtlijst. De gemiddelde wachttijd is 3 jaar.¹⁰*
- *Huurders spenderen gemiddeld 47% van hun inkomen aan wonen. Bij eigenaars is dat slechts 36%. Alleenstaanden betalen gemiddeld 43%, tegenover 36% voor samenwonenden.¹¹*

Voor wie het financieel niet breed heeft, is het risico om terecht te komen in een woning van mindere kwaliteit zeer groot. De negatieve gevolgen van zulke woningen voor de gezondheid, de onderwijsprestaties van de kinderen en de relaties binnen het gezin zijn niet te overzien. Kwaliteit gekoppeld aan betaalbaarheid blijkt voor vele Ronsenaars onhaalbaar.

- *In Ronse zijn 59% van de woningen voor 1945 gebouwd. En zelfs 31% voor 1918! Dit heeft gevolgen voor de kwaliteit van de woningen.*

Historisch telt Ronse heel veel kleine, oude woningen met beperkt comfort in dichtbebouwde arbeidersbuurten. Door de lage aankoopprijs worden deze woningen aangekocht door minder kapitaalkrachtige gezinnen die na de aankoop over onvoldoende kapitaal beschikken om de woningen zelf grondig te renoveren. Om deze groeiende groep noodkopers aan het renoveren te krijgen, moet een oplossing voor de (voor)financiering van de werken worden gezocht. Een voorbeeldproject hierin is 'Dampoort knapT Op' waarbij het OCMW van Gent een rollend fonds voor noodkopers oprichtte.

Door onvoldoende aanbod in de sociale huisvesting zijn velen gedoemd tot een zoektocht op de private huurmarkt. Een betaalbare en toch kwaliteitsvolle huurwoning vinden, is voor velen een onhaalbare kaart. Betaalbaar betekent dat maximum 1/3de van het inkomen aan woonlasten (huur, water, energie,...) wordt besteed. Kwaliteitsvol en betaalbaar wonen is een basisvoorwaarde om aan het algemeen welzijn van kwetsbare mensen te werken. Uithuiszettingen en thuisloosheid loeren anders snel om de hoek.

- *In 2017 had het Ronsese OCMW via het Vredegerecht van 65 huishoudens weet van een verzoekschrift tot uithuiszetting.*

Niet alleen het betaalbaar wonen staat onder druk, ook meer en meer mensen kunnen hun energie- en waterkosten niet meer betalen. De distributienetbeheerder kan energiegebruikers nog steeds volledig afsluiten van aardgas of elektriciteit. Ook de watermaatschappij kan de kraan volledig toedraaien. In een aantal wettelijk bepaalde situaties - bv. onveiligheid, fraude, problematische verhuis en leegstand of gevaar voor de volksgezondheid - beslissen ze zelf over de afsluiting.

¹⁰ Cijfers VMSW

¹¹ Cijfers VRT woononderzoek

In andere gevallen is een advies van de Lokale Adviescommissie (LAC) vereist. Het LAC is een adviescommissie bestaande uit het OCMW en de energie- of waterleverancier.

- *In 2016 werden in Vlaanderen na LAC-advies 1184 huishoudens afgesloten van elektriciteit en 1567 van aardgas¹².*
- *2179 huishoudens werden van water afgesloten na een LAC-beslissing¹³.*

Ook in Ronse laat de problematiek van energie- en waterarmoede zich voelen:

- *In Ronse zijn 513 huishoudens voor hun elektriciteit en 402 huishoudens voor hun aardgas afhankelijk van een budgetmeter. Dit is ongeveer 5% van de inwoners en dit cijfer ligt hiermee een pak hoger dan het Oost-Vlaams cijfer van 2%¹⁴.*

PRIORITAIRE VOORSTELLEN

5. De Stad ondersteunt de Sociale Huisvestingsmaatschappijen om **meer sociale woningen** te bouwen dan het sociaal objectief verwacht.

6. De Stad en het OCMW zorgen voor **betere begeleiding** van mensen die hun woning moeten verlaten omwille van een **ongeschikt- of onbewoonbaarheidsverklaring** van hun woning of (tijdelijke) ondersteuning nodig hebben bij het **onderhoud van hun woning**.

CONCREET

Prioriteit 5: De Stad ondersteunt de Sociale huisvestingsmaatschappijen om meer sociale woningen te bouwen dan het sociaal objectief verwacht.

De Vlaamse overheid wil het sociaal woonaanbod versneld uitbreiden en geografisch spreiden. Elke gemeente kreeg daarom een bindend sociaal objectief (BSO) opgelegd. Binnen een vooropgestelde termijn moet de Stad op haar grondgebied een aantal bijkomende sociale huurwoningen realiseren.

Voor Ronse betekent dit een bijkomende realisatie van 171 huurwoningen, 81 koopwoningen en 6 sociale kavels tegen 2025. De Stad doorstaat de voortgangstoets goed. Uit cijfers van het visitatierapport (2016) blijkt dat voor het aanbod sociale huurwoning dit bindend objectief binnen bereik is.

De inspanning van de SHM's en de Stad om het objectief te behalen is uiteraard positief maar komt spijtig genoeg nog niet tegemoet aan de grote vraag naar sociale woningen. Het aantal personen op de wachtlijst blijft stijgen, een bijkomende inspanning, ook na het behalen van het BSO, is noodzakelijk.

Daarom vragen we dat Ronse een sociaal woonbeleidsconvenant aanvraagt bij de Vlaamse Overheid waardoor het mogelijk wordt om ook na het behalen van het BSO extra sociale woningen te bouwen. De Vlaamse Overheid organiseert jaarlijks twee oproepen om een convenant aan te vragen. In de convenant engageert de Stad zich om een bepaald aantal sociale huurwoningen te realiseren en de Vlaamse Overheid voorziet hier financiële middelen voor.

¹² VREG, Sociaal rapport 2016

¹³ VMM, Statistieken toepassing Algemeen Waterverkoopreglement 2016

¹⁴ <https://oostvlaanderen.incijfers.be>

Om nog extra sociale woningen te kunnen realiseren kan de Stad ook gebiedsspecifieke voorschriften gericht op een sociaal woonaanbod opnemen in haar ruimtelijke uitvoeringsplannen, zowel t.a.v. (semi)publieke rechtspersonen als ten aanzien van private eigenaars of ontwikkelaars (onder bepaalde voorwaarden). Hierdoor kunnen privé-ontwikkelaars verplicht worden om sociale woningen in te plannen in hun projecten.

We pleiten er ook voor dat de Stad toeziet dat de SHM's het aantal sociale woningen dat ze verkoopt, steeds compenseert met nieuwe sociale woningen. Daarnaast ondersteunt de Stad de SHM's om het aantal woningen aangepast aan mensen met een beperking en woningen voor grote gezinnen te verhogen. Voor beide groepen is er een te klein aanbod waardoor de wachttijden bij deze doelgroepen sterk oplopen. Wij vragen dat in nieuwbouw- en renovatieprojecten van de SHM's de nodige aandacht aan deze groepen wordt geschonken.

Prioriteit 6: De Stad en het OCMW zorgen voor betere begeleiding van mensen die hun woning moeten verlaten omwille van een ongeschikt- of onbewoonbaarheidsverklaring van hun woning of (tijdelijke) ondersteuning nodig hebben bij het onderhoud van hun woning.

De procedure ongeschikt- en onbewoonbaarheidsverklaring (O/O) heeft tot doel alle woningen in het Vlaamse gewest op een minimaal kwaliteitsniveau te brengen. De nadruk ligt op het verhogen van de algemene woningkwaliteit, volgens een nauwkeurig vastgelegde procedure.

De voorbije jaren zette de Stad sterk in op de procedure O/O om via deze weg de kwaliteit van de private huurmarkt in Ronse te versterken. Er is reeds een samenwerking tussen de Stad, OCMW en politie rond het detecteren van slechte woningen. Maar we stellen vast dat er nog verbetering mogelijk is rond de begeleiding van huurders en eigenaars wanneer een procedure O/O wordt opgestart. We pleiten voor een samenwerkingsprotocol tussen verschillende instanties waarin o.a. de volgende zaken worden opgenomen:

- Wie informeert huurder over procedure en gevolgen
- Wie helpt huurder bij zoektocht nieuwe woning, aanvraag huursubsidie, ondersteuning bij verhuis,....
- Wie ondersteunt verhuurder bij de uitvoering van de werken (aanbieden van informatie, aanvraag van premies, bekendmaking aanbod SVK, ...).
- ...

We vragen ook dat de Stad voldoende crisiswoningen voorziet (of vrijhoudt) voor wie zijn woning moet verlaten omdat deze ongeschikt of onbewoonbaar werd verklaard. Zoals eerder aangegeven pleiten wij daarom voor het uitbreiden van het aantal doorgangswoningen én het inbrengen van deze doorgangswoningen in een intergemeentelijk crisisopvangnetwerk waarbij het CAW de begeleiding opneemt van de mensen die in een crisiswoning verblijven.

Wie plots moet verhuizen omwille van een ongeschiktheidsverklaring of andere noodsituatie ondervindt vaak problemen om zijn inboedel tijdelijk en goedkoop te stockeren. De Stad kan hier ter hulp schieten door zelf opslagruimte te voorzien.

Tenslotte is er een grote vraag naar een betaalbaar aanbod voor klusjes in huis of het grondig schoonmaken van de woning. Vroeger kon je bij Groep Intro aan een sociaal tarief terecht voor kleine klusjes in huis of voor hulp bij verhuis, maar dit is nu niet meer mogelijk. We vragen dat de Stad deze dienstverlening weer aanbiedt (bv. via WijkWerken Zuid-Oost-Vlaanderen). Indien dit niet binnen de mogelijkheden ligt, kan vanuit het OCMW een financiële tegemoetkoming in deze kosten worden voorzien voor mensen die het zelf niet kunnen betalen.

EXTRA VOORSTELLEN

1. De Stedelijke dienstverlening rond wonen en energie wordt beter bekendgemaakt en beter op maat van kwetsbare groepen uitgebouwd. Er komt **één woon- en energieloket** van waaruit alle acties rond wonen en energie vertrekken en alle inwoners terecht kunnen met hun woon- en energievragen. Ook het aanbod van andere woonactoren (bv. huurdersbond, SVK, SHM, ...) en Vlaamse steunmaatregelen rond wonen en energie worden door de stadsdiensten beter bekendgemaakt.
2. De Stad en het OCMW nemen **het voortouw in de strijd tegen energie- en waterarmoede**. Ze zoeken uit welke instrumenten ze (beter) kunnen uitbouwen om burgers te ondersteunen zodat afsluiting van nutsvoorzieningen en water wordt voorkomen. We denken hierbij zowel aan het optimaliseren van de LAC-werking als aan het inzetten of (sterker) uitbouwen van preventieve en curatieve instrumenten.
Een mogelijkheid is dat het OCMW voor de werking van de LAC een draaiboek maakt zodat visie, taakverdeling, personeelsinzet en financiële middelen duidelijk zijn. Inspiratie hiervoor vind je in de 'Inspiratienota goede praktijk LAC-werking' (die je vindt op de website van de VMM)¹⁵. In dit draaiboek gaat extra aandacht naar preventie, begeleiding op maat en nazorg. Daarnaast kan er bv. ook meer ingezet worden op het bekendmaken en promoten van de waterscan. De waterscan is een instrument om gezinnen bewust te maken van hun waterverbruik. Ze krijgen tips om te besparen op hun waterverbruik en zo ook op hun factuur. De waterscan is gratis voor beschermde afnemers en voor niet-beschermde afnemers met een hoog verbruik (150% van het gemiddelde) die worden doorverwezen door het OCMW of CAW.
3. De Stad **ondersteunt de SHM's en het SVK om de kwaliteit van haar patrimonium te verbeteren**. Ze ontwikkelt ook **een visie rond het duurzaam (ver)bouwen van haar sociaal woonpatrimonium**. Deze visie vindt vertaling in de toekomstige bouwprojecten van de Stad en de SHM. Deze 'duurzame en sociale' woonprojecten zijn voorbeelden voor eigenaars en projectpromotoren om hier zelf mee aan de slag te gaan.
4. De stad Ronse ondersteunt samen met andere woonpartners **de opstart van alternatieve woonprojecten zoals cohousing of solidair wonen** die zich specifiek op kwetsbare groepen richten. Het is belangrijk dat ook deze groepen kunnen genieten van de voordelen van deze nieuwe vormen van wonen. Samenhuizen kan de betaalbaarheid ten goede komen, maar biedt ook heel wat andere voordelen. De Stad kan naar voorbeeld van Sint-Niklaas 'solidaire woningen' inrichten, waar een aantal kwetsbare personen bij elkaar wonen aan een betaalbare prijs, maar met behoud van hun uitkering als alleenstaanden. Een andere mogelijkheid is dat de Stad op gemeenschappelijke (publieke) gronden via een vorm van gebruiksrecht betaalbare huisvesting ontwikkelt, bv. volgens de principes van Community Land Trust (CLT).
5. De stad Ronse zorgt ervoor dat **er geen discriminatie meer is op de private huisvestingsmarkt**. Ze doet dit zowel via controle en sanctionering als via vorming en sensibilisering. Praktijktesten vormen hierin een effectief instrument, naar voorbeeld van de stad Gent. Daarnaast zou de Stad ook een 'gelijke behandelingsprotocol' of charter kunnen maken voor verhuurders en immobiëlmakelaars. Verder kan de Stad regelmatig infosessies organiseren voor verhuurders en immo's rond bepaalde thema's waar veel onduidelijkheid en vooroordelen over bestaan (die soms tot discriminatie leiden), zoals: de OCMW huurwaarborg, de hulpverlening bij achterstallige huur en slecht onderhoud van de woning, ...
6. Er bestaat **een afficheringsplicht van de huurprijs**, maar deze wordt niet nageleefd in Ronse. Er zou een politiereglement kunnen worden opgesteld waarin staat dat immokantoren en verhuurders een administratieve boete kunnen krijgen als ze dit reglement niet naleven.

¹⁵ <https://www.vmm.be/water/waterfactuur/lac-water>

7. De Stad ontwikkelt een beleid **dat inzet op een voldoende 'betaalbaar, kwalitatief huuraanbod'**. Via inzet van eigen middelen en specifiek aanbod voor verhuurders wordt het aanbod huurwoningen in de stad op peil gehouden. De Stad onderneemt onderstaande initiatieven:

- De Stad **bewaakt actief de woonkwaliteit op de private huurmarkt**. Via oa. het woononderzoek, het conformiteitsattest,... kan een lokaal bestuur de kwaliteit van het huuraanbod controleren en waar nodig eigenaars op hun plichten wijzen.
- De Stad **informeert de (kleine) verhuurders** van Ronse. Ze doet dit door het loket Wonen en Bouwen te laten uitgroeien tot een loket waar verhuurders terecht kunnen met al hun vragen rond verhuren. Via de website, infomagazine, folders worden verhuurders geïnformeerd over specifieke premies, acties, groepsaankopen, infoavonden,
- De Stad **zet een 'renovatiebegeleider' in die verhuurders** helpt wanneer ze renovatiewerken of energiebesparende werken in hun woning willen uitvoeren. (bv. In samenwerking met Goed Wonen) Tegen 2020 moet elke huurwoning beschikken over dakisolatie, dubbele beglazing en energiezuinige centrale verwarming. Verhuurders willen vaak werken uitvoeren maar weten niet hoe ze hieraan moeten beginnen. Door het aanbieden van een ontzorgingstraject, zullen verhuurders sneller de stap naar renovatie zetten.
(bv. De stad Sint-Niklaas nam onlangs een renovatiebegeleider in dienst om de renovatiegraad bij eigenaars verhogen.)
- De Stad **stimuleert het aanbod** woningen van het **Sociaal Verhuurkantoor (SVK)**:
 - * De Stad maakt het SVK meer bekend en maakt actief reclame bij eigenaars.
 - * De Stad kan premies geven aan verhuurders die woning via het SVK willen verhuren.
 - * De Stad biedt een lokale renovatiepremie aan voor eigenaars die hun woning via het SVK willen verhuren.

8. De stad Ronse **moedigt investeringen in renovaties aan met specifieke aandacht voor mensen met een laag inkomen**. Ze doet dit door:

- De Stad ontwikkelt een lokale renovatiepremie voor mensen met een laag inkomen. De premie focust zich op kleine renovatiewerken in de woning.
- De Stad zet een renovatiebegeleider in die, naast verhuurders, ook eigenaars ondersteunt bij het uitvoeren van renovatiewerken. In deze begeleiding op maat zit zowel een ondersteuning voor, tijdens als na de werken (o.a. in kaart brengen op welke premies ze beroep kunnen doen, offertes opvragen, ...).
- De Stad bekijkt de mogelijkheid om in een specifieke wijk een collectieve renovatie op te starten. (bv. Prinskoeter)
- Een bepalende drempel voor eigenaars met een beperkt budget is de voorfinanciering van de renovatiewerken. De Stad bekijkt de mogelijkheid om via het ontwikkelen van een rollend fonds hier een oplossing voor te bieden.

9. De Stad helpt de sociale huisvestingsmaatschappijen van Ronse bij de opmaak van **één wachtlijst voor de verschillende SHM's** (De Nieuwe Haard en Huisvestingsmaatschappij Vlaamse Ardennen) zodat mensen die zich bij 1 SHM inschrijven automatisch ook bij de andere zijn ingeschreven (Bv. in Dendermonde is er 1 wachtlijst voor 3 SHM's die in de Stad actief zijn).

10. Er worden mogelijkheden onderzocht om **tijdelijke leegstand** in Ronse **aan te pakken**. Dit kan o.a. door het stimuleren van het wonen boven winkels. De Vlaamse Overheid versoepelde onlangs het systeem waardoor wie een leegstaande winkel omvormt tot een woning of boven een winkel gaat wonen gedurende 5 jaar geen roerende voorheffing dient te betalen. De Stad kan door het invoeren van een lokale premie 'wonen-boven-winkels' hier een extra stimulans aan geven.

11. Door de **woonraad werd een goed woonplan voor Ronse** opgemaakt. We pleiten er voor dat deze actiepunten nu ook in de praktijk gebracht worden.

4. Recht op werk

WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

De reguliere economie stelt steeds strengere eisen, waardoor een steeds grotere groep mensen uitgesloten wordt van een inkomen uit een volwaardige betaalde job.

Voor bepaalde kansengroepen is het zeer moeilijk om een duurzame job te hebben en te behouden. We denken hierbij aan maatschappelijk kwetsbare jongeren, mensen in armoede, kortgeschoolde allochtonen, mensen met een arbeidshandicap, enz. Nochtans heeft iedereen recht op werk. Want werk hebben betekent erbij horen, het is een belangrijke voorwaarde om mee te tellen in onze samenleving. Bovendien kan het hebben van een kwalitatieve job minstens beschermend werken of zelfs een hefboom betekenen om definitief uit de armoedecirkel te kunnen ontsnappen.

Enkele feiten en cijfers uit Ronse:

- *De werkloosheidsgraad kende in 2017 een gemiddelde van 11,5% (Arvastat), dat is hoger dan het regionale (6.3%), provinciale (6.9%) en Vlaams gemiddelde (7%). Als we de cijfers naderbij bekijken zien we dat net iets meer dan 56% van deze Niet Werkende Werkzoekenden (NWWZ) laaggeschoold is; méér dan 35% is langdurig werkloos (>2jr); maar liefst 14% zelfs langer dan 5 jaar.*
- *Wat de jeugdwerkloosheid betreft zijn de cijfers desastreus: 2017 sloot af met een gemiddelde jeugdwerkloosheid van maar liefst 24,7%. In Vlaanderen heeft enkel Antwerpen nog slechtere papieren. We hebben de afgelopen beleidscyclus Gent ingehaald.*
- *Maar liefst 91,6% van de Ronsese werkzoekenden wordt door Arvastat gecatalogeerd als 'specifieke doelgroep' (arbeidshandicap, origine, <25jaar, 55+, laaggeschoold, ...); dit vraagt dus specifieke actie.*

Deze cijfers tonen aan dat er in Ronse – meer dan in de doorsnee Vlaamse gemeente - aanzienlijk meer inspanningen moeten worden geleverd om een grote groep maatschappelijk kwetsbare werkzoekenden adequaat te begeleiden naar de reguliere arbeidsmarkt. De vele drempels die de overgang naar werk in de weg staan, dienen één voor één te worden aangepakt. *Maatwerk* is in deze vaak de enige werkzame aanpak.

Het lokaal bestuur, het OCMW, de VDAB en andere lokale opleidings- en tewerkstellingsinitiatieven leveren nu reeds heel wat inspanningen. Uiteraard dienen zij te opereren binnen de mogelijkheden die hen op dit vlak vanuit het Vlaamse en federale beleidsniveau worden aangereikt en binnen de sociaal-economische omstandigheden waarop zij vaak maar een beperkte invloed hebben.

Toch kan een lokaal bestuur in nauwe samenwerking met een netwerk van lokale organisaties, opleidings- en tewerkstellingsactoren het verschil proberen te maken voor de verschillende kansengroepen op de arbeidsmarkt. Dit door actief de regie te voeren met het oog op een lokaal en zo mogelijk ook een regionaal tewerkstellingsbeleid, waarbij zij bij voorkeur niet alleen relevante partners, maar ook de kansengroepen zelf betreft.

PRIORITAIRE VOORSTELLEN

7. De Stad zorgt dat de randvoorwaarden vervuld geraken en een **flankerend beleid** wordt gevoerd om mensen aan het werk te krijgen (en te houden).

8. De stad Ronse zet in op de **creatie van extra jobs** en meer specifiek op die **voor laaggeschoolde functies**.

CONCREET

Prioriteit 7: De Stad zorgt dat de randvoorwaarden vervuld geraken en een flankerend beleid wordt gevoerd om mensen aan het werk te krijgen (en te houden).

Wie op zoek is naar werk of zelf reeds een job heeft gevonden, botst vaak op praktische vragen naar opvang, mobiliteit, ... Flexibiliteit wordt vaak verwacht maar is moeilijk in te vullen wanneer je niet over een wagen beschikt, je netwerk beperkt is, opvanguren niet aansluiten op je werkuren, ...

We pleiten ervoor dat de stad Ronse een sterkere rol opneemt en een flankerend beleid ontwikkelt om op een aantal van deze praktische vragen een antwoord te bieden.

In de eerste plaats moeten er voldoende flexibele opvangplaatsen in de kinderopvang komen voor mensen die een opleiding volgen of werkzoekend zijn. In de stedelijke opvanginitiatieven worden er plaatsen voorzien voor flexibele vragen: noodopvang, kortstondige opvang, opvang buiten de kantooruren. Daarnaast werkt de Stad aan opvangmogelijkheden 's avonds en in het weekend voor de combinatie gezin-werken en gezin-studeren.

Daarnaast kan de Stad ook initiatieven nemen om de mobiliteit te verhogen van mensen die op zoek zijn naar werk. Zo zou de Stad, naar voorbeeld van Sint-Niklaas, fietsen kunnen voorzien voor werkzoekenden die het financieel moeilijk hebben. In Sint-Niklaas stelt de Stad – in ruil voor een borg - een jaar lang een gratis fiets ter beschikking. Deze worden verdeeld via een aantal welzijnsorganisaties. In Ronse zou dit ook uitgebreid kunnen worden naar elektrische fietsen of brommers (gezien de grotere afstand tot de bedrijven en de geografische situatie). Een andere mogelijkheid is dat de Stad een tussenkomst voorziet in het busabonnement van werkzoekenden.

Het blijven aanbieden van taalstimulerende initiatieven is noodzakelijk. Dit zowel voor wie reeds werkt door het opzetten van trajecten zoals 'Nederlands op de werkvloer', als de nodige opleiding in Ronse voorzien voor wie na een basisopleiding Nederlands nog verdere taallessen wil nemen. Nu moet men hiervoor naar andere steden uitwijken.

Prioriteit 8: De stad Ronse zet in op de creatie van extra jobs en meer specifiek op die voor laaggeschoolde functies.

De stad Ronse moet bij voorkeur werkgever blijven voor laaggeschoolde functies. Meer en meer besteden steden bijvoorbeeld hun poetswerk, hun groenonderhoud, de keuken van de dienstencentra, voor- en naschoolse opvang, ... uit aan privébedrijven.

De Stad kiest ervoor om enkel gebruik te maken van uitbesteding als de opdracht zo gespecialiseerd en uitzonderlijk is dat het moeilijk is om deze zelf uit te voeren.

Ook binnen haar eigen diensten biedt de Stad meer arbeidskansen (stageplaatsen, art 60,...) voor laaggeschoolde functies. De nodige begeleiding wordt voorzien zodat de leeransen uit deze trajecten optimaal worden benut.

EXTRA VOORSTELLEN

1. Binnen het **Ronsese maatwerkplan** (dat tot stand kwam via een samenwerkingsverband tussen de Stad, het OCMW, VDAB, lokale sociale organisaties en het Streekoverleg ZO-Vlaanderen) moeten er acties ondernomen worden om alle Ronsenaars – met extra aandacht voor jongeren en hun ouders – **beter te informeren** over de steeds veranderende **regelgeving** op de arbeidsmarkt en de gevolgen die deze regels kunnen hebben. Enkele voorbeelden:

- Door het installeren van de inschakelingsuitkering in plaats van de wachtuitkering komen veel jongeren plots bij het OCMW terecht voor de aanvraag van een leefloon. Voor de berekening van het leefloon wordt rekening gehouden met het gezinsinkomen.
- De kinderbijslag die weg valt als afstuderende jongeren niet ingeschreven zijn bij de VDAB.

Deze specifieke regelgeving heeft implicaties op het hele gezin. We willen dat de lokale overheid zijn verantwoordelijkheid opneemt en zorgt dat inwonende burgers in de eerste plaats goed zijn geïnformeerd.

2. Jongeren die het **thuis financieel moeilijk hebben**, krijgen **voorrang** bij de **toekenning** van **studentenjobs** bij de **stadsdiensten**. Bovendien voert de Stad een ernstig studentenjobbeleid dat zich niet baseert op 'betaald vrijwilligerswerk'. Vrijwilligers geven immers uit vrije wil, onbetaald, een stuk van hun tijd aan een organisatie. We spreken van vrijwilligerswerk als mensen zich inzetten in een organisatie die geen winst nastreeft én ze dit onbezoldigd doen: vrijwilligerswerk wordt nooit betaald. Vrijwilligers mogen wel een kostenvergoeding ontvangen, maar volgens strikte regels.

Betaald vakantiewerk is dan weer onderhevig aan CAO's en bepaalt zo ook enkele basisrechten gekoppeld aan werk, loon en herverdeling. Het gemiddeld gewaarborgd minimumloon voor een 19-jarige die één maand werkt is zo goed als gelijk aan het plafond van vrijwilligerswerk.

Jongeren kunnen zich tijdens het jaar, en meer specifiek in de zomer, kandidaat stellen om monitor te worden bij tal van sport- of jeugdactiviteiten. Hiervoor worden deze jongeren ook vergoed. Concreet gebeurt dat aan de hand van een forfaitaire vrijwilligersvergoeding. Wij vinden dat jongeren die zich inzetten voor de Stad en zijn inwoners een beter statuut verdienen en niet als vrijwilliger, maar wel als jobstudent zouden moeten worden tewerkgesteld. Daarnaast heeft Ronse ook te maken met een hoge jeugdwerkloosheid. De mogelijkheid bieden dat deze jobs ook uitgeoefend kunnen worden door deze specifieke doelgroep (niet werkende werkzoekenden onder de 25 jaar) zou een directe impact betekenen op deze lokale cijfers. Daarom vragen we dat deze groep onder een apart statuut ook als monitor kan werken bij de sport- of jeugdactiviteiten in Ronse.

(Het Grote Broer project in Mechelen is een goed voorbeeld waar in de zomermaanden jobstudenten op speelpleinen activiteiten voor jongeren organiseren.)

3. De Stad neemt initiatieven zodat er **meer opleidingen – voornamelijk beroeps- en technische opleidingen – in middelbare scholen en bij de VDAB** komen in Ronse. Voor veel opleidingen moet er naar andere steden zoals Oudenaarde, Gent, ... worden gegaan omdat het aanbod van vooral beroeps- en technische opleidingen in middelbare scholen en bij de VDAB drastisch is afgenomen.

4. De Stad moet een **divers personeelsbeleid** hebben **dat een spiegel is van de bevolking in Ronse**. Om bepaalde doelgroepen aan de slag te krijgen en te houden kan de stad Ronse gebruik maken van de formules van Individuele Beroepsopleiding en 'Nederlands op de werkvloer'. Via de Individuele Beroepsopleiding (IBO) voorziet de werkgever tijdens de eerste periode van tewerkstelling een opleiding voor het nieuwe personeelslid. Via Nederlands op de werkvloer wordt er ondersteuning tijdens het werk voorzien om het Nederlands beter onder de knie te krijgen. In beide gevallen gaat het dus niet om schools leren maar al doende leren. Na een periode valt de ondersteuning weg; het betrokken personeelslid draait immers volwaardig mee. Openbare besturen zorgen zo mee voor een goede tewerkstelling van groepen die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt.

5. De Stad dwingt een **sociale clausule af in de gunning van overheidsopdrachten**. Lokale besturen integreren, bewaken en handhaven sociale criteria op vlak van arbeidsrecht, gelijke arbeidsparticipatie en antidiscriminatie in de verschillende fases van de uitbesteding of gunning van overheidsopdrachten. Bv. stad Gent maakt gebruik van een sociale clausule bij gunning van haar opdrachten. In al hun bestekken wordt een non-discriminatie clausule gehanteerd.

6. De Stad richt een **stedelijk vrijwilligerspunt of een degelijke website/applicatie op waar vrijwilligers en organisaties elkaar kunnen vinden**.

7. De Stad werkt samen met Fiola (de vroegere begeleidingsdienst Tweb) zodat **cliënten van Fiola zinvol vrijwilligerswerk kunnen doen binnen de stadsdiensten**. De dagbestedingscoach van Fiola begeleidt deze vrijwilligers.

5. Recht op gelijke onderwijskansen

WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

Het onderwijs in Vlaanderen vertrekt van het recht op onderwijs voor alle kinderen. Hoewel dit recht effectief is gegarandeerd, leert onderzoek ons dat kinderen uit kansarme (autochtone of allochtone) gezinnen veel meer leerproblemen vertonen, vaker blijven zitten, vaker worden doorverwezen naar het buitengewoon onderwijs en de school vlugger verlaten zonder getuigschrift.

Opgroeien in een kansarm gezin betekent opgroeien in een context die minder beschikt over financieel, sociaal, menselijk en cultureel kapitaal. Op die manier komen kinderen uit kwetsbare gezinnen ongelijk aan de startstreep in de kleuterklas. Door achterstellingmechanismen in het onderwijs zelf wordt de achterstand dikwijls nog groter in de loop van de schoolloopbaan van een kind.

Al te vaak refereren de inhoud van de leerstof naar de 'middenklasse cultuur'. Kwetsbare kinderen vinden weinig aansluitingspunten met hun eigen leefwereld. Bovendien gaat men er op school vanuit dat een aantal vaardigheden en attitudes thuis al verworven zijn (bv. schoolse taalvaardigheid, abstract denken, gebruik van ICT, ...).

Aangezien de armoedeproblematiek in Ronse het Vlaams gemiddelde ver overstijgt, wordt ook de Ronsese onderwijswereld dagelijks met de gevolgen hiervan geconfronteerd.

- *21% van de lagere schoolkinderen in Ronse heeft een schoolse vertraging van 1 jaar. Dit cijfer ligt dubbel zo hoog als het Vlaamse gemiddelde.*
- *Voor 46% van de lagere schoolkinderen is de thuistaal niet Nederlands.*
- *44% van de kinderen uit de lagere school ontvangt een schooltoelage.*

De schoolbesturen en leerkrachten van de Ronsese basisscholen worden steeds meer geconfronteerd met armoede en diversiteit in de klas. Leerkrachten beschikken niet altijd over de gepaste competenties om goed met deze verscheidenheid in de klas en op school om te gaan. De lerarenopleiding bereidt leerkrachten immers nog steeds onvoldoende voor op het lesgeven aan generatiekansarme, meertalige of allochtone leerlingen en de passende omgang met ouders.

Deze kloof is echter te overbruggen. Hierrond structureel werken vraagt eerlijke en open dialoog tussen gezinnen in armoede, scholen, CLB's, welzijnsorganisaties en beleidsverantwoordelijken. Er is de laatste jaren een groeiend besef bij alle betrokkenen dat we door samenwerking vooruit kunnen geraken. De Stad kan dit proces blijven faciliteren door haar flankerend onderwijsbeleid de komende jaren verder te ontwikkelen. Het is belangrijk om bij de uitwerking van dit beleid zowel de scholen, ouders als leerlingen te betrekken.

PRIORITAIRE VOORSTELLEN

9. De verschillende **initiatieven die ouders informeren over onderwijs en opvoeding** worden door de Stad verder gefaciliteerd.

10. De Stad blijft investeren in de **ondersteuning** van zowel scholen, als in de versterking van maatschappelijk kwetsbare ouders met schoolgaande kinderen, vanuit het **onderwijsopbouwwerk**.

CONCREET

Prioriteit 9: De verschillende initiatieven die ouders informeren over onderwijs en opvoeding worden door de Stad verder gefaciliteerd.

De Stad faciliteert heel wat initiatieven die ouders informeren over onderwijs en opvoeding: het Huis van het kind, het onderwijsopbouwwerk, de openscholendag, het beroependorp, voorschoolstraject(peuterwereld), ...

Dit zorgt voor initiatieven en samenwerkingsverbanden die informatie over onderwijs en opvoeding tot bij ouders kunnen brengen op een laagdrempelige manier. Deze initiatieven zijn belangrijk en dienen verder te worden ondersteund.

Deze organisaties en initiatieven zorgen voor een positieve dynamiek en zorgen voor heel wat innovatieve impulsen rond onderwijs en opvoeding. Vanuit die organisaties wordt constant gezocht naar manieren om zo goed mogelijk aan te sluiten bij de noden en verwachtingen van kwetsbare ouders over onderwijs en opvoeding. Indien nodig wordt er zelf initiatief genomen, krachten gebundeld of worden er good practices naar Ronse gehaald.

De voorbije jaren werden er verschillende initiatieven genomen die er voor zorgden dat er snel op de noden van kwetsbare ouders werd ingespeeld. Denken we maar aan de organisatie van een beroependorp rond studiekeuze secundair, een voorschoolstraject dat de schoolstart voor ouders en kinderen wil overbruggen, Samen Sterk dat voor een betere afstemming wil gaan tussen Welzijn en onderwijs,...

Dit zorgt er voor dat ouders maximaal versterkt worden bij hun opvoedings- en onderwijsvragen.

Bij al deze initiatieven is de samenwerking, elk met zijn expertise, essentieel en zorgen we ervoor dat we op een creatieve en innovatieve manier antwoord proberen te geven aan de vragen van kwetsbare ouders en de uitdagingen van de toekomst. De verdere ondersteuning van huidige initiatieven, en ruimte voor nieuwe, vanuit de stad Ronse is hierbij van essentieel belang.

Prioriteit 10: De Stad blijft investeren in de ondersteuning van zowel scholen, als in de versterking van maatschappelijk kwetsbare ouders met schoolgaande kinderen, vanuit het onderwijsopbouwwerk.

Sinds 2008 neemt de stad Ronse een actievere rol op inzake de bevordering van gelijke onderwijskansen in het Ronsese basisonderwijs. In dat verband worden onderwijsopbouwwerkers ingezet die zowel in als rondom de scholen werken aan de bevordering van de ouderbetrokkenheid, taalstimulering, sensibilisering van leerkrachten, deelname van doelgroepelers aan het vrijetijdsaanbod, huistaakklassen enz.

Sindsdien is al heel wat expertise opgebouwd en werden reeds honderden maatschappelijk kwetsbare ouders actief benaderd, geïnformeerd en versterkt. Ook in de scholen werden reeds heel wat inspanningen geleverd om ook moeilijk te bereiken ouders te betrekken bij het onderwijsgebeuren. Daar waar de scholen het belang en de noodzaak van dergelijke initiatieven inzagen, werden reeds successen geboekt.

Het onderwijsopbouwwerk zal haar ondersteunende rol ten aanzien van de scholen nog efficiënter kunnen vervullen als haar werking binnen een lokaal breed gedragen onderwijsplan kan worden gekaderd (cf. supra) en op de steun van het lokaal beleid kan blijven rekenen.

EXTRA VOORSTELLEN

1. De stad Ronse **bestendigt de taalbevorderingsinitiatieven** (taal- en leespleis) voor kinderen met een taalachterstand. Daarnaast **stimuleert** de Stad het **bestaande vrijetijdsaanbod voor kinderen en jongeren om taliger te werken** (speelpleinwerking, buurtspeelpleinen). Om in het bestaande vrijetijdsaanbod de taal van kinderen te stimuleren kan men best impliciet met taal aan de slag gaan. Dat betekent dat begeleiders van het vrijetijdsaanbod hierrond vorming moeten krijgen. (Hier kunnen de onderwijsopbouwwerkers van Samenlevingsopbouw zorgen).

Ook **taalbevorderingsinitiatieven voor volwassenen** zoals BABBELonië blijft de Stad **ondersteunen** zodat anderstalige volwassenen die Nederlands hebben geleerd, hun Nederlands kunnen blijven oefenen.

2. Het is heel goed dat de Stad het Studiepaleis ondersteunt waar kinderen terecht kunnen voor huiswerkbegeleiding. Toch vragen we ook dat de Stad de **scholen stimuleert om hun huiswerkbeleid te evalueren en bij te sturen**. Uit onderzoek blijkt dat huiswerk één van de mechanismen is in onderwijs dat kansongelijkheid vergroot. Leerkrachten geven soms huiswerk mee dat niet alleen betrokkenheid van ouders, maar echte ondersteuning van ouders veronderstelt. Je moet als kind maar opgroeien in een context die dit niet kan geven. Daarom stellen specialisten dat een huiswerkbeleid in een school (of beter nog een netoverschrijdend lokaal huiswerkbeleid) de kansengelijkheid voor kinderen vergroot. Afspraken die leerkrachten doen nadenken over ouderneutraal huiswerk, gedifferentieerd huiswerk, ... werken kansbevorderend, ook op dagen dat er geen huiswerkklas doorgaat. Daarom is het belangrijk om op beide sporen in te zetten.

3. De Stad stimuleert scholen om een **vrijetijdsaanbod voor kinderen op de school uit te bouwen, zowel tijdens als na de schooluren, naar de principes van een 'Brede School'**. Een Brede School is een samenwerkingsverband tussen verschillende sectoren (scholen, sportclubs, muziekschool, buitenschoolse opvang...), om samen een brede leer- en leefomgeving op school uit te bouwen, zowel tijdens de lesuren als in de vrije tijd. Het doel is om maximale ontwikkelingskansen te bieden aan alle kinderen en jongeren. Niet alle kinderen en jongeren krijgen daartoe immers evenveel mogelijkheden.

Elke school kan een Brede(re) School worden. De stad Ronse kan hier een stimulerende rol in spelen door bv. subsidies toe te kennen aan scholen hiervoor of de opstart mee te faciliteren door het aanbieden van inspiratie en ondersteuning. De Stad kan een moderator zijn tussen verschillende instellingen en partners waarbij ze mee zoekt naar mogelijkheden en een aanbod doet met betrekking tot ondersteuning van deze brede scholen.

6. Recht op een goede buurt om in te leven

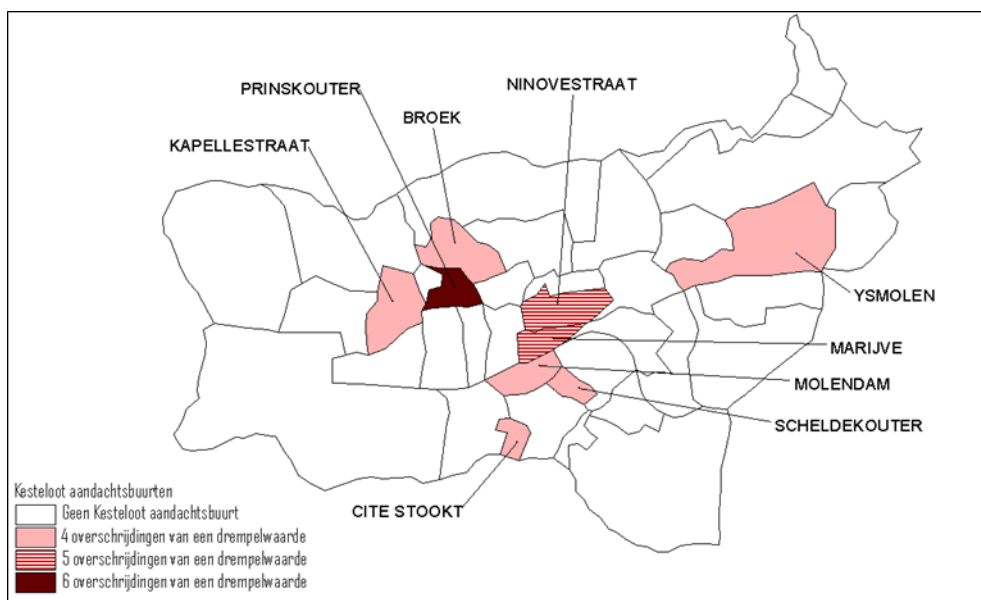
WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

Het leven in een goede buurt heeft te maken met veel verschillende facetten: woningen en woonomgeving, ruimtelijke kwaliteit, sociale samenhang, veiligheid, voorzieningenniveau, enz.

De directe leefomgeving is voor iedereen belangrijk: het is de ruimte waarbinnen mensen zich ontplooiën, hun vrije tijd doorbrengen, relaties aangaan met hun burens of de noodzakelijke rust terug kunnen vinden.

Naast een aantal in het oog springende buurten, waarin herenwoningen en groene zones het straatbeeld domineren, kent Ronse – hoofdzakelijk omwille van haar textielverleden - een aantal buurten die gekenmerkt zijn door kleine, dicht opeengepakte arbeiderswoningen die dateren uit de eerste helft van vorige eeuw. Het is net in deze dichtbevolkte buurten dat zich de afgelopen decennia heel wat nieuwkomers hebben gevestigd. Vaak gaat het om jonge, maatschappelijk kwetsbare gezinnen die op zoek zijn naar een betaalbare woning. Dit maakt dat momenteel heel veel maatschappelijk kwetsbare Ronsenaars noodgedwongen dag in dag uit dicht naast elkaar en met elkaar samenleven.

Volgens een studie van prof. Kesteloot (sociaal-economische geografie KU Leuven) zijn er in Ronse 9 zogenaamde 'achtergestelde buurten' of 'aandachtsbuurten'. In deze buurten leven ten opzichte van het Vlaamse gemiddelde beduidend meer maatschappelijk kwetsbare gezinnen.

In het kader van het lokaal sociaal beleid investeert de stad Ronse via het buurtopbouwwerk in het verhogen van de sociale cohesie. Tot 2015 werd er via het buurtwerk sterk ingezet op wijkontwikkeling vanuit laagdrempelige buurthuizen in 4 aandachtsbuurten.

Dat een buurtwerking het samenleven tussen mensen van verschillende origine, sociale of ideologische achtergrond helpt bevorderen, werd duidelijk in de praktijk. Toch bleef de zogenaamde 'hardware' van de buurt de afgelopen jaren vrij onveranderd; namelijk dichtbebouwd, weinig open en groene ruimtes, weinig openbare ontmoetingsruimtes, geen speelruimte in de buurt voor jonge kinderen en jongeren, ... Nochtans leven bij de buurtbewoners ook heel wat vragen en noden in die richting.

In 2016 koos de Stad, met de uitbouw van de laagdrempelige centrale basiswerking 'Den Botaniek', voor een centralisatie van de wijkwerking. Met Den Botaniek wordt in de Ronsese aandachtsbuurt 'Prinskouter' een vaste en laagdrempelige ontmoetingsplaats gecreëerd waar maatschappelijk kwetsbare Ronsenaars vlot met al hun vragen terecht kunnen en waar ze zich kunnen ontspannen, ontplooien en de kans krijgen om hun netwerk uit te breiden. Bovendien wordt er sinds 2016 sterk ingezet op het duurzaam versterken van de wijk Prinskouter. Het buurtopbouwwerk zet er stevig in op doordachte ingrepen in de fysieke publieke ruimte zodat de kwaliteit van de leefomgeving verbetert, ontmoetingskansen toenemen en de onderlinge samenwerking tussen buurtbewoners wordt bevorderd (bv. via buurtbeheer).

PRIORITAIRE VOORSTELLEN

11. De stad Ronse maakt werk van (gedeelde) kwalitatieve publieke ruimte voor diverse doelgroepen in elk deel van de stad.

12. De stad Ronse blijft verder investeren in het leefbaar houden van haar aandachtsbuurten.

CONCREET

Prioriteit 11: De stad Ronse maakt werk van (gedeelde) kwalitatieve publieke ruimte voor diverse doelgroepen in elk deel van de stad.

In de verschillende aandachtsbuurten in Ronse is er vraag naar kwalitatieve publieke ruimte. Deze buurten hebben vaak een gesloten karakter waardoor de nood hoog is om de beperkte open ruimte optimaal te benutten voor spel en ontmoeting. (bv. petanque en zitbanken voor ouderen, schommel voor kinderen, basketplein voor jongeren, volkstuintjes om te tuinieren...)

Belangrijk is om aandacht te hebben voor meer groen en kleine speel- en ontmoetingsmogelijkheden in de aandachtsbuurten. Hiervoor kan o.a. een update van het speelweefselplan worden gemaakt.

Om aan deze vraag te beantwoorden kan de bestaande publieke ruimte heringericht worden of kan er nieuwe publieke ruimte gecreëerd worden. Een tijdelijke invulling van braakliggende terreinen/panden kan hierbij een dankbare impuls zijn, mits de nodige afspraken (bv. modelovereenkomst). Ook kleine ingrepen in het straatbeeld kunnen hierbij uitnodigend of verfraaiend werken (bv. zitbank, kunstwerk, geveltuintje, klein groenelement, ...).

Het is belangrijk om de buurtbewoners, in het bijzonder de jongeren, van bij het begin te betrekken in het (her) inrichtingsproces; om samen met hen de functies en de invulling vorm te geven. Zo worden zij mede-eigenaar, wat de gedragenheid van de buurt enkel ten goede komt.

Om de veiligheid van de speelpleinen te garanderen en overlast te vermijden, zouden de jongerencoaches van het JORES-project kunnen worden ingezet. Dit is een positief project omdat er meer proactief met jongeren aan de slag wordt gegaan en zo overlast wordt vermeden. Naar voorbeeld van het Grote Broer project in Mechelen zouden ook in Ronse jobstudenten (die zelf in de buurt wonen en de jongeren reeds kennen) kunnen worden ingezet om tijdens de zomermaanden op speelpleinen activiteiten voor jongeren te organiseren. Op deze manier kan ook overlast worden tegengegaan.

Prioriteit 12: De stad Ronse blijft verder investeren in het leefbaar houden van haar aandachtsbuurten.

Voor elke aandachtsbuurt stelt de stad Ronse een buurtplan op en betreft daarbij zo veel mogelijk bewoners. De aanpak in de Prinskouter is een goed voorbeeld waarbij de Stad mee nadenkt met Samenlevingsopbouw vzw over het duurzaam en leefbaar maken van de wijk en daarbij de bewoners betreft. Het project in de Prinskouter kan als voorbeeld voor de andere wijken in de stad worden genomen.

Bij de opmaak van een buurtplan is het belangrijk om eerst de buurten via een buurtanalyse in kaart te brengen. Van daaruit kan in participatie met de bewoners een visie op de wijk worden opgesteld. Belangrijk hierbij is dat de stad Ronse inzet op de juiste methodieken en ondersteuning zodat alle bewoners kunnen mee werken. Dit wil zeggen het opzetten van een participatief traject op maat van maatschappelijk kwetsbaren.

Een tip: de sociale huisvestingsmaatschappij 'de Nieuwe Haard' gaat de Scheldekouter volledig renoveren. Ze zouden daarbij ook – door de bewoners te betrekken bij de plannen - het buitengebied opnieuw kunnen inrichten met voldoende speel- en ontmoetingsruimte en groene ruimte.

EXTRA VOORSTELLEN

1. De stad Ronse zet een **straathoekwerker** in en voorziet **voldoende middelen** voor outreachend en vindplaatsgericht (jeugd)werk.
2. De Stad **organiseert voldoende wijkgerichte initiatieven in de verschillende aandachtsbuurten**. In het verleden had je in 4 aandachtsbuurten een wijkcentrum/ buurthuis. Met de centralisatie van de wijkwerking zijn de regelmatige ontmoetingskansen voor buurtbewoners in de verschillende wijken sterk verminderd. De Stad kan een faciliterende rol opnemen en in elke wijk ontmoetingsruimtes ter beschikking stellen van buurtbewoners.

7. Recht op vrije tijd, cultuur en sport

WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

Deelnemen aan cultuur, jeugdwerk en sportactiviteiten is een recht voor iedereen. Het is dus mede de taak van het lokaal bestuur om dit mogelijk te maken. Iedereen moet de kans krijgen om zich vrij op het culturele en sportieve veld te bewegen. Helaas lukt dit niet voor iedereen. Tal van belemmeringen staan immers in de weg zoals te duur aanbod, geen zicht op het aanbod,... Daarnaast zijn er minder zichtbare belemmeringen. Deze zijn vaak veel complexer, omdat ze te maken hebben met diepgewortelde gevoelens en overtuigingen, met een beperkt sociaal netwerk, schaamtegevoel, geen aangepaste informatie, gebrek aan cultureel kapitaal,... Verder is er ook de afwezigheid van een geschikt aanbod, gebrek aan vervoer of opvang, en een tekort aan ondersteuning en toeleiding naar cultuur, vrije tijd en sport voor bepaalde groepen zoals kwetsbare jongeren, anderstaligen en mensen in armoede.

De stad Ronse levert op het vlak van vrije tijd en cultuur reeds heel wat inspanningen. Zo zorgt de Vrijtijdspas er alvast voor dat de financiële drempel om deel te nemen aan cultuur, sport en vrijetijdsactiviteiten werd verlaagd.

PRIORITAIRE VOORSTELLEN

13. Het aanbod van de Vrijtijdspas wordt verder uitgebreid zodat meer vrijetijdsinitiatieven kunnen aansluiten.

14. De Stad blijft verder investeren in de ontwikkeling van laagdrempelige en toegankelijke ontmoetingsplek(ken) voor jongeren.

CONCREET

Prioriteit 13: Het aanbod van de Vrijtijdspas wordt verder uitgebreid zodat meer vrijetijdsinitiatieven kunnen aansluiten.

Om iedereen de kans te geven deel te nemen aan vrijetijdsactiviteiten bestaat er in Ronse de Vrijtijdspas. Inwoners van Ronse kunnen de VT-pas aankopen die alle interessante kortingen bundelt.

Iedereen die zich een Vrijtijdspas aanschaft, heeft er dus financieel voordeel bij. Mensen die in Ronse wonen én die aanspraak kunnen maken op verhoogde tegemoetkoming bij de mutualiteit hebben bovendien recht op forse bijkomende kortingen.

De VT-pas is een goed initiatief om kwetsbare groepen de kans te geven, deel te nemen aan het vrijetijdsaanbod in Ronse. We vragen dat het systeem zeker wordt behouden en waar mogelijk wordt uitgebreid. De Stad maakt extra middelen vrij zodat nog meer vrijetijdsinitiatieven (bv. sportactiviteiten zoals fitness, voetbal, judo, zwemmen, ...), waaronder ook van privé-organisaties, met de VT-pas kunnen worden bezocht.

Daarnaast moet er voldoende aandacht blijven gaan naar de bekendmaking en de toeleiding van kwetsbare groepen naar de bestaande initiatieven. Zij hebben soms het spreekwoordelijke 'duwtje in de rug' nodig om de weg te vinden. Een extra hulp hierbij is om bij de bekendmaking van activiteiten telkens de prijzen VT 1 en VT 2 duidelijk te vermelden.

Wij vragen verder ook dat de Stad de VT-pas van Ronse en de OK-pas van Oudenaarde beter op elkaar afstemt. Kinderen en jongeren uit Ronse die naar school gaan in Oudenaarde of mensen met een beperking uit Ronse die overdag naar een voorziening in Oudenaarde gaan, kunnen op dit moment geen OK-pas aankopen (omgekeerd geldt dit ook). Wanneer ze met hun school of in hun vrije tijd deelnemen aan activiteiten binnen het vrijetijdsaanbod van de stad Oudenaarde, kunnen zij dus niet genieten van het kortingstarief. De Stad kan een samenwerking met Oudenaarde aangaan zodat de OK-pas ook door kinderen en jongeren uit Ronse kan worden aangekocht (of omgekeerd). Tussen Zwalm en Oudenaarde bestaat deze overeenkomst al.

Prioriteit 14: De Stad blijft verder investeren in de ontwikkeling van laagdrempelige en toegankelijke ontmoetingsplek(ken) voor jongeren.

Ronse is de jongste stad van Oost-Vlaanderen, 31% van de Ronsenaren is jonger dan 24 jaar. Jongeren zoeken elkaar in hun vrije tijd graag in de publieke ruimte op. De nood aan ontmoetingsplekken voor kinderen en jongeren is hoog en zal vermoedelijk de komende jaren blijven stijgen. De doelgroep bevraging bevestigde nogmaals de vraag bij jongeren naar eigen ontmoetingsplekken.

We denken dan ook aan de verdere ontplooiing van het jeugdopbouwwerk in Ronse. Het vraagt een investering om meerdere laagdrempelige en toegankelijke ontmoetingsplekken uit te bouwen voor jongeren én door jongeren.

Door de inzet en betrokkenheid van jongeren zorgt dit voor toegankelijke en dynamische ontmoetingsplekken. Een open (jeugd)huis als plek waar jongeren kansen krijgen, zelf initiatief nemen en engagement tonen. Een warme thuis voor en door jongeren.

Daarom vragen we dat de Stad Ronse extra investeert in de ontwikkeling van meerdere laagdrempelige en toegankelijke ontmoetingsplekken waar alle jongeren terecht kunnen.

EXTRA VOORSTELLEN

1. De Stad zorgt ervoor dat **in het vakantieaanbod voor kinderen steeds 20% van de plaatsen voor de meest kwetsbare kinderen zijn voorbehouden**. Nu is 15% van de speelpleinwerking vrijgehouden voor maatschappelijk kwetsbare kinderen (categorie 1). Dit is nog niet zo voor het aanbod van bv. sport- en creakampen, waardoor alle plaatsen heel snel ingevuld zijn door anderen. Het is daarom belangrijk om voor het volledige vakantieaanbod plaatsen te reserveren voor kwetsbare kinderen en deze plaatsen lang genoeg open te houden (bv. tot 1 week voor de start van de activiteiten). We raden ook aan dat op de website van de Stad het vrijetijdsaanbod voor kinderen en jongeren steeds up to date wordt gehouden.

2. Er wordt **voor monitoren en aanbieders van het vrijetijdsaanbod** (kampen, speelpleinwerking, jeugdverenigingen, onthaalouders, kinderopvang, ...) **vorming voorzien rond armoede en het omgaan met kinderen met een beperking of kinderen uit kwetsbare gezinnen**. Voor deze vormingen kan er met verschillende diensten worden samengewerkt. Fiola (het vroegere Tweb vzw) biedt vormingen aan rond omgaan met kinderen met een beperking en ook de onderwijsopbouwwerkers van Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen kunnen vorming geven over het omgaan met kinderen uit kwetsbare gezinnen.

3. De Stad doet **investeringen zodat alle stedelijke kampen voor kinderen betaalbaar worden**. Nu is het ene kamp duurder dan het andere (soms zelfs het dubbele), waardoor kinderen uit kwetsbare gezinnen enkel kunnen kiezen voor de goedkoopste kampen. We willen dat elk kind, ongeacht de financiële draagkracht, de kans krijgt tot toegang voor alle kampen.

4. De Stad **voorziet gedurende alle vakantieperiodes** (dus ook in de korte vakanties én steeds voor alle dagen van de vakanties) **een vrijetijdsaanbod voor kinderen**. Daarnaast komt er **ook een uitbreiding van het aanbod**, want het bestaande aanbod sluit niet aan bij de hoge vraag naar **opvang in de vakantieperiodes**.

8. Recht op mobiliteit

WAAR MAKEN WIJ ONS ZORGEN OVER

Mensen verplaatsen zich voortdurend om hun administratieve verplichtingen te vervullen, te winkelen, om te gaan werken, om naar school te gaan, om de vrije tijd in te vullen, om naar vrienden of familie te gaan enzovoort. De mate waarin men mobiel is, heeft bijgevolg veel invloed op de mate waarin men zich op individueel en sociaal vlak kan ontplooien. Mobiliteit determineert dan ook voor een groot stuk de activiteitenpatronen en ontplooiingskansen van een individu. De kansen om zich zorgeloos te verplaatsen zijn echter niet voor alle individuen en groepen gelijk.

Maatschappelijk kwetsbare groepen hebben vaak geen auto en zijn op die manier afhankelijk van het openbaar vervoer. Zij zijn de eerste slachtoffers wanneer hierop wordt bezuinigd. Dat leidt niet alleen tot praktische problemen, onvervulde mobiliteitsbehoeften kunnen ook het gevoel van maatschappelijke machteloosheid bevestigen of versterken. Denk maar aan langdurig werkzoekenden die een job moeten weigeren omdat ze er binnen de afgesproken uren niet kunnen geraken of omdat ze er niet in slagen de kinderen tijdig naar school te brengen.

PRIORITAIRE VOORSTELLEN

15. De Stad stimuleert het fietsen bij maatschappelijk kwetsbare kinderen en volwassenen.
16. De stad Ronse betaalt een deel van het abonnement van de Lijn voor mensen met verhoogde tegemoetkoming bij de mutualiteit.

CONCREET

Prioriteit 15: De Stad stimuleert het fietsen bij maatschappelijk kwetsbare kinderen en volwassenen.

Ronse profileert zich als een fietsstad. De fiets is dan ook een ideaal vervoersmiddel. Het stimuleren van het fietsen voor dagdagelijks gebruik, is zowel positief voor het milieu als de gezondheid van de Ronsenaren.

We merken echter dat voor maatschappelijk kwetsbare groepen het gebruik van de fiets niet evident is. Naast het voorzien van veilige fietspaden, voldoende fietsrekken, ... dient er specifieke aandacht te gaan om maatschappelijk kwetsbare groepen op de fiets te krijgen. Het is heel positief dat de stad fietslessen met 80% ondersteunt via de sportdienst maar heel wat kansengroepen kunnen geen fiets of het onderhoud van hun fiets financieren. Om iedereen in staat te stellen om een fiets te hebben, stellen we voor dat de stad Ronse het systeem van de 'Fietsbib' voor kinderen in de spelothek verder verbetert (in de fietsbib kan men gratis een kinderfiets ontlenen), maar deze ook - in samenwerking met andere partners zoals bv. de kringwinkel en Beweging.net - verder uitbreidt naar een 'Fietsbib' voor kinderen en jongeren boven 12 jaar en volwassenen. Op die manier kunnen kinderen en volwassenen aan een goedkoop tarief een fiets ontlenen en (laten) herstellen. Zo krijgen mensen die het financieel moeilijk hebben ook de kans om te fietsen.

Prioriteit 16: De stad Ronse betaalt een deel van het abonnement van De Lijn voor mensen met verhoogde tegemoetkoming bij de mutualiteit.

Tot voor kort voorzag de Stad een tussenkomst van 50% voor wie een jaarabonnement bij De Lijn kocht. Deze korting werd afgeschaft maar betekende voor veel mensen wel het verschil tussen het al dan niet aankopen van een abonnement. We roepen de Stad op om opnieuw een deel van de abonnementskost te betalen voor mensen met verhoogde tegemoetkoming bij de mutualiteit.

Bovendien vragen we dat de Stad er alles aan doet om het huidige busaanbod te behouden en de busuren beter te laten aansluiten bij de noden van de mensen. Dit bv. door de stadsbussen tot 21u te laten rijden, zodat mensen zich 's avonds ook nog kunnen verplaatsen (nu rijden ze maar tot 19u) of de stadsbussen ook op zondag te laten rijden.

Wie gebruik maakt van de stadsbussen kan nu een 10-rittenkaart aan 10 euro in plaats van 14 euro bij De Lijn kopen. We hopen dat de Stad dit systeem ook tijdens de volgende legislatuur zal blijven voorzien.

EXTRA VOORSTELLEN

1. De stad Ronse sluit zich aan bij het systeem van de **blue-bikes van de NMBS**.
2. De stad Ronse organiseert **minder-mobielenvervoer** in Ronse zodat ook mensen met een beperking overal vlot en veilig geraken.

Met speciale dank aan alle mensen die meewerkten aan de bevraging in kader van de campagne 'Ieders Stem Telt!'. Alleen door luid en duidelijk hun stem te laten horen, kreeg deze prioriteitennota inhoud en vorm...

Verantwoordelijke uitgever Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen vzw, Wouter Hennion,
Sint-Jacobsnieuwstraat 50, 9000 Gent

De campagne en de prioriteitennota van 'Ieders Stem Telt' wordt gedragen door:

Samenlevingsopbouw Oost-Vlaanderen
Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Zuid-Oost Vlaanderen
Vereniging waar armen het woord nemen 'De Vrolijke Kring' vzw
Beweging.net Zuid-Oost Vlaanderen
Kind en Preventie
Leerpunt Centrum Basiseducatie Zuid-Oost-Vlaanderen
ATD Vierde Wereld Ronse
Fiola VZW
Katholieke Vereniging Gehandicaptten
Vrij CLB Zuid-Oost Vlaanderen
Huurdersbond Oost-Vlaanderen
Femma Ronse
Groep INTRO vzw
Huis van de Mens Ronse
VZW Amon
VZW Auxilior 2000
LEJO Ronse

www.iedersstemtelt.be